

NIKOLA MADZSIROV

Amikor egyedül kell lenni

Való igaz, a város a hazugság
talajából burjánzott elő,
amire szüksége van embernek,
állatnak, növénynek egyaránt.

(Így látom el magam
a kellő mentséggel.)

Való igaz, minden ember
elhagyja néha a várost
(akár csak földrengés idején),
és vázával a hóna alatt
kószál a réteken.

Háromszor komorabban
jönnek meg aztán,
poros tenyerükben susogás:
lyukak az emlékezeten.

Aztán megint a közös némaság.

Mikor valaki távozik, minden teremtmény hazatér

Marjan K.-nak

Egyszer csak ölelés közben a sarkon
arra döbbsz, valaki eltávozott.
Mindig ugyanaz. Két igazság
közt élek, mint a kihalt folyosón
vibráló neon. Egyre több arcot

gyűjtök magamba, mert nincsenek többé.
Mindig ugyanaz. Ébrenlétünk
negyedét pislogással töltjük. A tárgyakat
feledjük, mielőtt még elveszítenénk –
a helyesírás-füzetet, például.
Mindig ugyanaz. A buszon mindig
langyosak a székek.
Az utolsó szavakat úgy adjuk tovább,
mint vödört egy szokványos nyári tűzben.
A holnap is ugyanaz –
a fényképen, mielőtt kifakulna az arc,
először a ráncok tűnnek. Mikor valaki távozik,
minden teremtmény hazatér.

Visszatérés

Óvatosan kitárom az ajtót,
árnyéka határt szab
a padlón.
Hagyd, súgja egy hang,
de az üres szoba visszhangja
gyorsabb.
Nem tenyeremtől nedves
a kilincs, s az irhám sem
e világból való.
Testet öltöttem
pár mázolt emlékképben,
távoli anya palimpszesztje
a lelkem.
Ezért latolgom a visszatérést,
ezért nyikorog a vas az ajtón.

Egy lépéssel kitágíthatnám a teret,
letiporhatnám a port a padlón,
meg fényben fehérlő
hajszálaimat.

Mágikus színház

Csöngetnek.
A postás megelőzi
a hangot.
Angyali pelerinbe
bújtatva naponta
hoz egy oldalt
az Újszövetségből.

Színházat imitálok
a lapok fölött,
üres, levegős
színpadot.

Én alakítom a levegőt.
Behatolok a nézőkbe,
két órával előre jelzem
az álmaikat.

Szárnyat ragaszt magának
99 százalékuk,
s amint felébrednek,
egy pohár víz,
meg egy kanál cukor után
sóvárognak.

Kollár Árpád fordításai

Nikola Madzsirov, az egyik legelismertebb fiatal macedón költő, esszéista, prózaíró, fordító. 1973-ban született Strmicában. A *Blesok* internetes irodalmi folyóirat és a *Lit.Kon* kulturális honlap szerkesztője. Munkáit tizenkét nyelvre fordították le, számos irodalmi díjban részesült. Eddig három verseskötete látott napvilágot.